

ҚОРҒАНЫС МИНИСТРІ ПАРАДҚА ДАЙЫНДЫҚТЫ ТЕКСЕРДІ

Қорғаныс министрі генерал-полковник Руслан Жақсылықов Ұлы Отан соғысындағы Жеңістің 80 жылдығына арналған әскери шеруге дайындық жүріп жатқан индустриалды қалашық пен далалық лагерде болды.

қызметшілерге сөйлеген сөзінде.

Ол сондай-ақ лауазымды тұлғалардың назарын санитарлық-эпидемиологиялық нормаларды, тұрғылықты жерлерде белгіленген жылу режимін сақтау, жеке құрам үшін жоғары калориялы толық тамақтануды қамтамасыз ету және дала лагерінде тәртіптің жоғары деңгейін сақтау қажеттілігіне аударды.

Ұлы Отан соғысындағы Жеңістің 80 жылдығына арналған әскер парад 7 мамырда Астананың басты алаңында өтеді. Оған 4 мыңнан астам әскери қызметші, 300-ден аса қару-жарақ пен әскери техника, оның ішінде Ұлы Отан соғысы кезіндегі әскери техниканың үлгілері мен майдандық, армиялық және әскери-көліктік авиациясының 60-тан астам әуе кемесі қатысады.

ЫНТЫМАҚТАСТЫҚ ТУРАЛЫ МЕМОРАНДУМҒА ҚОЛ ҚОЙДЫ

Құжатқа Қорғаныс министрі, сондай-ақ спорттық және жауынгерлік самбо федерациясын басқаратын генерал-полковник Руслан Жақсылықов пен ҰОК президенті Геннадий Головкин қол қойды. Тараптар әскери қызметшілер арасындағы олимпиадалық қозғалысты және CISM спорттық бастамаларын қолдау, спорттық инфрақұрылымды дамыту және армия спортшыларын даярлау тиімділігін арттыру бойынша бірлескен жұмыс туралы уағдаласты.

Қорғаныс министрі бұл тұрғыда Геннадий Головкин сияқты тәжірибесі мол кәсіби спортшыны ҰОК президенті лауазымына тағайындау қазақстандық спорттың, оның ішінде армия спортының дамуына оң әсерін тигізетінін атап өтті. Ол Қорғаныс министрлігінің Спорт комитеті мен ҰОК арасындағы күш-жігерді біріктіру армия спортшыларының шеберлігін арттыруға ықпал ететінін атап өтті.

Қорғаныс министрлігі Армия орталық спорт клубы мен Ұлттық Олимпиада комитеті арасындағы армия спортшыларын қолдау жөніндегі күш-жігерді біріктіру олардың шеберлігін арттыруға ықпал етеді. Өйткені, біздің ортақ мақсатымыз – чемпиондарды тәрбиелеу, әрі Қазақстанды әлемдік аренада таныту, - деп атап өтті қорғаныс ведомствосының басшысы.

Генерал-полковник Руслан Жақсылықов сондай-ақ, жақын арада Алматыда әскери-спорт колледжі ашылатынын, онда тәрбиеленушілер спорттық, әскери даярлық пен орта-техникалық білім беруді жетілдіретінін айтты. Бұл ауылдық аймақтардағы жастарға жол ашып, спортта үлкен биіктерге жетуге мүмкіндік береді.

Өз кезегінде Қазақстан Республикасы Ұлттық Олимпиада комитетінің президенті Геннадий Головкин Қорғаныс министрлігінің олимпиадалық спортшыларды даярлауда қолдауын жоғары бағалайтынын атап өтті.

Біздің ынтымақтастығымыз Қазақстанда спортты одан әрі дамытуға және халықаралық аренадағы спортшыларымыздың позициясын нығайтуға ықпал ететін болады. Біздің міндетіміз ортақ, Өзара іс-қимылымыз да жемісті болатынына сенімдімін, - деп қорытындылады Геннадий Головкин.

Естеріңізге сала кетейік, Қорғаныс министрлігінің Спорт комитетінде 12 олимпиадалық спорт түрі бар. Армия орталық спорт клубында онымен 131 спортшы айналысады. Өткен жылы әскери қызметшілер Олимпиада ойындарына 21 лицензия ұтып алды. Бұл ретте төрт армия спортшысы Париж Олимпиадасының жүлдегері атанғанын атап өту керек.

ҰЛЫ ЖЕҢІСКЕ - 80 ЖЫЛ
ЕРЛІГІН ЕСКЕ
АЛАР ҰРПАҒЫ
БАР

4 - бетте

ПРИЗЫВ-2025
НАЧАЛО
АРМЕЙСКОГО ПУТИ

Стр. 6

ХАТ-ХАБАР
«АЙБЫН-2025» –
ЖАС
ПАТРИОТТАРДЫ
РУХТАНДЫРАТЫН
ҰШҚЫН

7 - бетте

ВСТРЕЧА С ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИМ СУХОПУТНЫМИ ВОЙСКАМИ ВС ПАКИСТАНА

Министр обороны Казахстана генерал-полковник Руслан Жаксылыков провел переговоры с главнокомандующим Сухопутными войсками Вооруженных сил Пакистана генералом Сайедом Асимом Муниром, прибывшим с официальным визитом в Астану. Это первая встреча такого уровня за последние десять лет, что подчеркивает рост интереса к укреплению военного сотрудничества между двумя странами.

Стороны обсудили ключевые направления двустороннего взаимодействия, включая миротворческую деятельность, военно-техническое сотрудничество, медицинское обеспечение, боевую подготовку и обучение сил специальных операций. Казахстан выразил готовность к подписанию международного

соглашения по миротворчеству, что станет важным шагом в углублении партнерства. Министр обороны генерал-полковник Руслан Жаксылыков подчеркнул, что Пакистан обладает значительным опытом в ряде военных сфер и Казахстан заинтересован в развитии об-

мена знаниями и опытом. В свою очередь генерал Сайед Асим Мунир выразил благодарность за теплый прием и подчеркнул, что пакистанская сторона готова сотрудничать по всем обговоренным направ-

лениям. Завершился визит церемонией возложения венков к монументу «Отан қорғаушылар» в знак уважения к подвигу казахстанских воинов.

КАЧЕСТВУ РАБОТЫ С МОЛОДЕЖЬЮ – ОСОБОЕ ВНИМАНИЕ

В оборонном ведомстве состоялось совещание под руководством первого заместителя министра обороны – начальника Генерального штаба Вооруженных Сил генерал-лейтенанта Султана Камалетдинова по вопросам комплектования молодым пополнением Пограничной службы Комитета национальной безопасности.

В нем приняли участие представители Министерства обороны, Пограничной службы КНБ, Комитета административной полиции Министерства внутренних дел и Министерства здравоохранения. О результатах весеннего призыва в Пограничную службу КНБ доложили врио начальника департамента организационно-мобилизационной работы Генерального штаба полковник Нурмахан Дюсебаев и заместитель директора Пограничной службы КНБ полковник Серик Рахимов. На совещании были заслушаны руководитель аппарата акима Северо-Казахстанской области Руслан Алишев и начальник управления мобилизационной подготовки и территориальной обороны акимата Костанайской области Диас Кабдышев. – Вопросы призыва граждан на срочную воинскую службу находятся на контроле Правительства. Поэтому необходимо тщательно проанализировать итоги призыва

и обратить внимание на качество работы с призывной молодежью, – подчеркнул начальник Генерального штаба Вооруженных Сил генерал-лейтенант Султан Камалетдинов. По итогам совещания акиматам областей и городов республиканского значения было указано на приоритетное обеспечение призывных пунктов необходимым имуществом, медицинским инструментарием и оборудованием. Для некоторых районных призывных пунктов остается актуальным вопрос их подключения к медицинским информационным системам и укомплектованности медкомиссий врачами-специалистами. Внимание начальников департаментов по делам обороны обращено на необходимость строгого соблюдения законодательства в вопросах проведения учетно-призывной работы и своевременного формирования команд призывников для комплектования воинских частей и учреждений.

ПРОВЕРКА ГОТОВНОСТИ К СБОРУ МОЛОДЕЖИ «АЙБЫН»

В Актюбинской области заместитель министра обороны по воспитательной и идеологической работе генерал-майор Шайх-Хасан Жазыкбаев провел переговоры с руководством региона и посетил военные объекты.

На встрече с заместителем акима области Галымжаном Елеуовым он обсудил вопросы межведомственного взаимодействия и координации усилий по обеспечению надлежащего уровня подготовки к XI Международному военно-патристическому сбору молодежи «Айбын-2025». Мероприятие, приуроченное к 100-летию Героя Советского Союза Алии Молдагуловой и 80-летию Победы в Великой Отечественной войне, пройдет на базе Военного института Сил воздушной обороны имени дважды Героя Советского Союза Талгата Бегельдинова. В этой связи на аэродроме военного вуза «Хлебодаровка» генерал-майор Шайх-Хасан Жазыкбаев ознакомился с

планом строительства и оборудования лагеря для участников, организаторов и гостей сбора. В настоящее время здесь ведется строительство казармы, столовой и спортивных площадок, где развернутся состязания финалистов областных соревнований и команд из других стран. Ознакомившись с организационно-техническими мероприятиями, замминистра дал ряд конкретных поручений по качеству проведения работ, обеспечению санитарно-эпидемиологической безопасности, соблюдению дисциплины и правопорядка.

ОЦЕНКА ПОДГОТОВКИ АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ КОММАНДОС

В Азербайджане казахстанская делегация во главе с командующим Десантно-штурмовыми войсками Вооруженных Сил РК генерал-майором Алмазом Джумакаевым посетила воинские части коммандос и спецназа.

Визит начался с церемонии возложения цветов к бюсту общенационального лидера азербайджанского народа Гейдара Алиева, установленному на территории воинской части. Генерал-майор Акиф Пирвердиев продемонстрировал казахстанским военным инфраструктуру, жилье, спортивные объекты и столовую. Он также представил брифинг об истории образования воинской части и ее материально-техническом обеспечении. Стороны обменялись мнениями по ряду вопросов, касающихся подготовки специальных подразделений и двусторон-

них учений. В закрытом стрелковом комплексе гостям продемонстрировали стрелковое оружие, стоящее на вооружении Сил специальных операций Азербайджана. Были также проведены стрельбы из пистолетов, пневматического оружия и малокалиберных винтовок. Особый интерес казахстанской делегации вызвали специальные действия коммандос на горной башне и тропе разведчика. На встрече с командующим Силами специального назна-

чения Азербайджанской Республики генерал-майором Алекпером Джухангировым состоялся обмен мнениями по широкому кругу вопросов, представляющих взаимный интерес. Напомним, в августе прошлого года в Алматинской области состоялось двустороннее тактико-специальное учение

«Алтын кыран-2024», в котором приняли участие свыше 50 военнослужащих Сил специального назначения Азербайджана. Вместе с казахстанскими десантниками они выполняли разведывательные задачи в горной местности. По соглашению сторон практика совместных учений будет продолжена.

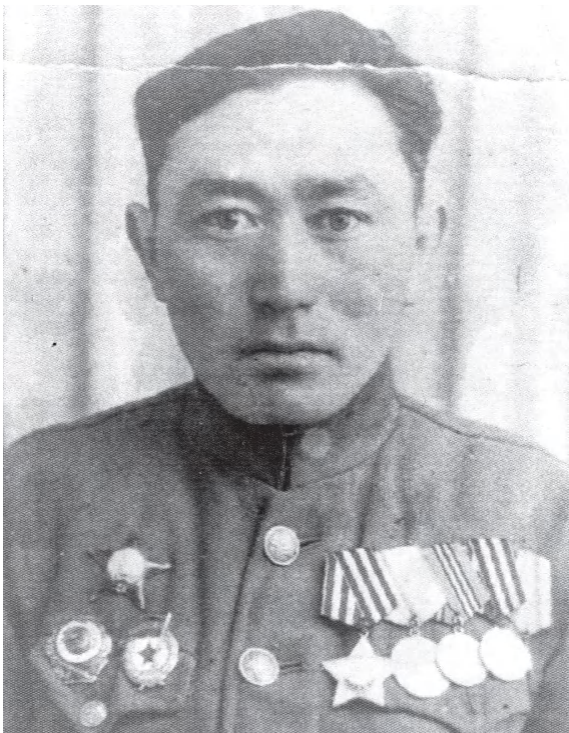

ОНИ КОВАЛИ ПОБЕДУ

3

«НАША ПАМЯТЬ НЕСЕТ ИХ ЛЮБОВЬ И ВЕСНУ...»

Накануне очередной годовщины Великой Победы мне удалось встретиться с дочерью героя-фронтовика Жакана Абдикаримова. У Қапызы Жақанқызы интересую фронтовой и трудовой жизнью отца, спрашиваю о деталях его жизненного пути. Она, протягивая по крупицам аккуратно собранные в небольшой альбомчик документы, рассказывает о нем с теплотой. Память воскрешает события прошедших дней.

- Хотя прошли годы, как его не стало, но до сих пор любовь храню ордена и медали. Разумеется, сердце болит о том, что он ушел от нас рано, прожив всего-навсего тридцать семь лет. Виной, конечно же, тому война, суровые ее дороги, контузии, полученные в боях с захватчиками. У отца были определенные цели, планы, как обустроить послевоенную жизнь, ими делился с односельчанами. Для их решения, говорил он, необходима прежде всего атмосфера взаимопонимания, здоровый климат, уважительное отношение, взаимовыручка в трудные минуты, тяга к знаниям, трудолюбию. По-настоящему дружные семьи, трудовые коллективы способны выстоять против урагана самых тяжелых житейских испытаний. Он поддерживал людей словом и делом, вкладывая в осуществление жизненных проблем свой нравственный опыт. Скажу откровенно, послевоенные годы явились тяжким испытанием не только для взрослых, но и для каждого ребенка. Несмотря на это, наша мама Марфуга Сарсекейқызы стремилась закрепить и обогатить семейные традиции, заложенные папой. Благодаря вниманию и заботе мамы, я, моя сестра София, братья Сипатлигизат, Курмет, хоть испытали трудности, пройдя шаг за шагом настоящую школу жизни, храня честь смолоду, выросли, получили соответствующее образование, трудились честно на благо народа. Сегодня у каждого из нас растут дети Жайна, Ардак, Дариға, Даурен, Асель, Жанна, Жамила, Назерке, Бейбітбек, Дидар, Дана. Обидно, что папе не посчастливилось увидеть нынешнюю радостную жизнь, внуков, правнуков. Теперь наградные листы к орденам, медалям, фотографии, автобиографию, другие документы – нетленный капитал и бесценное наследство - показываю внукам с тем, чтобы они гордились своим дедом-героем.

- Отец был очень скромен, - продолжает разговор моя собеседница. - Никогда не кичился своими боевыми наградами, заслугами на трудовом фронте. Удивительно сочетались в отце строгость, требовательность с доброжелательностью и любовью к детям. Отца я очень любила, до сих пор он перед глазами, хочется вновь стать мальцом и прижаться к его щекинистому подбородку. Живым взглядом добрых глаз, оптимизмом, чувством чести, ответственности, душевным словом

и товарищеским участием умел согреть людей. Это замечательное качество сохранилось у него до конца жизни. Не случайно гласит народная поговорка: «Человек и камня крепче, и нежней цветка». Именно за человечность, внимание и заботу о людях уважали Жакана Абдикаримұлы в Коскопинском сельском совете Акмолинской области. Здесь он долгие годы трудился секретарем, налоговым инспектором в Акмолинском районном финансовом отделе.

Я молча слушал ее рассказ об отце. Сидела она печальная, будто отрешенная от всего. Должно быть, в душе ее были детские воспоминания. Но я старался не замечать ни седины, выглядывающей из платка на голове скромной, миниатюрной женщины, ни обострившихся скул. Конечно же, вправду тяжело потерять любимого отца в раннем возрасте. Невольно мне вспомнились стихи казахстанского поэта Владимира Гундарева, написавшего такие строки:

*Посреди тишины
И цветения трав,
И в рассветных полях,
Где пшеница,
В синеве робников
Затененных дубрав
Нам отцовские
Видятся лица.
Наша память несет
их любовь и весну
Сквозь далекие ветры и годы.*

Абдикаримову- награда маршала

Да, всякое было в жизни. Ведь войну он прошел от звонка до звонка – от Курской дуги до штурма Берлина – логова фашизма. Длинная эта боевая дорога была ухабистой, тяжелой. Она оставила на всю жизнь свой отпечаток – ранения, контузии. Но, несмотря на это, Жакан Абдикаримұлы сохранил доброту, уверенность в себе, завидную молодцеватость, оптимизм, решительность. Видимо, сама судьба наградила такими чертами. Не случайно за мужество и героизм командир

минометного отделения сержант Абдикаримов был удостоен орденов Красной Звезды, Славы 3-й степени, медалей «За отвагу», «За освобождение Варшавы», «За взятие Берлина», «За Победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941-1945гг.».

Рассудительным, спокойным, но решительным в бою, называли сержанта Жакана Абдикаримова бойцы минометного подразделения 20-й гвардейской механизированной Залещинской, орденов Ленина, Суворова, Кутузова, Богдана Хмельницкого краснознаменной бригады. Героическая бригада входила в состав 8-го гвардейского Краснознаменного Прикарпатско-Берлинского корпуса 1-й гвардейской танковой армии.

- Освобождая села, города России, Украины, Польши, видел многое, - вспоминал Жакан Абдикаримұлы. - И пожарища, и разграбленные города и села. Видел убитых и раненых. Разумеется, все это было в бою.

Первое боевое крещение он принял под Курском в составе 459-го отдельного минометного батальона Калининского, позже Северо-западного, Воронежского, 1-го Украинского фронтов. Минометчики в ожесточенных боях с фашистами нанесли им значительный урон. Расчет Абдикаримова, действуя смело и ловко, помогал пехотинцам сдерживать врага, метким огнем уничтожая артиллерийские установки, танки, выводил из строя много солдат.

Не зря в народе говорят: «Смелость силы прибавляет только храбрцу». Именно отвага Абдикаримова заключалась в том, что отражая наступления врага, он умело выбирал «ложные позиции», обманивая фашистов, вводя их в заблуждение, тем самым стремился обезопасить миномет, свой боевой расчет. А в минуты затишья у минометчиков практически не было времени для отдыха, так как перед новым сражением гвардейцы успевали подготовить очередную запасную позицию. В этом был их успех в боях.

Весной 1944 года город Залещики, что в Тернопольской области, которую он освобождал, стреляли фашисты как по мишеням. Гибли невинные дети, женщины, старики. В тылу наступающей Красной Армии действовали банды украинских националистов. Они нападали на посты, забирали в плен бойцов, зверски глумились над ними. Жгучая ненависть гвардейца Абдикаримова к гитлеровцам наполняла сердце при одной лишь мысли об этом. А город хоть не так уж большой, но был основательно укреплен огромными силами гитлеровцев, танками, самоходными орудиями, усиленными противотанковыми заграждениями. Улицы простреливались орудиями, минометами, пулеметами, автоматами. Гитлеровцы дрались отчаянно, но и гвардейцы были не лыком шиты.

Незаметно, когда спускался на землю утренний мартовский рассвет, едва пропели петухи, напоминая о приближении нового дня, механизированная бригада, сломив в ходе непрерывных боев яростное сопротивление врага, ворвалась в город Залещики и освободила его. В этом сражении отвагу и храбрость проявили минометчики расчета Абдикаримова.

Точно попасть в цель! – единственная мысль, которая занимала Жакана, радость kloкотала в нем, когда он видел, что мины одна за другой достигали фашистов. По тому месту, откуда стрелял миномет, бил пулемет, полыхало пламя и поднимался дым. Весь в копоти Абдикаримов, действуя в роли не только командира расчета, но и наводчика, перенес огонь по вражеским артиллерийским и минометным батареям.

Гитлеровцы, не выдержав натиска гвардейцев, отступили. Бой завершился, когда на землю опустилась ночь, на сиреновом небе замерцали звезды. Багровое кольцо пожаров и ору-

дийных зарниц окружило место сражения. Только не было над землей тишины.

За смелость и решительные действия минометчики будут представлены к наградам, а у Жакана Абдикаримова засияет на груди орден Красной Звезды. Кстати, за освобождение города Залещики десять командиров и бойцов станут Героями Советского Союза. Среди них командир бригады полковник Амазасп Бабаджанян, капитаны Александр Ваганов, Семен Осипов, сержанты Иван Сериков, Минула Гизатуллин и др. За смелый натиск, решительный прорыв воинов к Днестру 20-я механизированная бригада получит почетное наименование Залещицкой. Действия гвардейцев высоко оценит Командующий войсками 1-го Украинского фронта Маршал Советского Союза Иван Конев.

Гвардеец Абдикаримов гордился своей гвардейской бригадой, командиром, Героем Советского Союза полковником Амазаспом Жачатуричиом Бабаджаняном, который впоследствии станет маршалом бронетанковых войск.

На всем боевом пути гвардейца сражения были очень тяжелыми, особенно на Курской дуге, в ходе освобождения Украины, Варшавско-Познанской, Висло-Одерской, Берлинской операциях. Абдикаримов в самых сложных ситуациях не терпел присутствия духа, оставался выдержанным, решительным. Подчиненные заражались его спокойствием и чувствовали себя уверенно. Высоко ценили его человечность, внимательное отношение к людям, мужество командира. За смелые действия в ходе боев за Берлин минометчик Абдикаримов заслужил благодарность от Верховного Главнокомандующего, а также удостоен грамоты командующего 1-й гвардейской танковой армии, дважды Героя Советского Союза, маршала бронетанковых войск Михаила Катукова.

«Каждый человек кузнец своей судьбы, счастья» - гласит пословица. После войны свое счастье Жакан нашел в родном селе Коскопа, что в Акмолинской области, где он родился и трудился до призыва в армию учетчиком полеводческой бригады, учителем начальной школы. Еще с малых лет Жакан среди сверстников выделялся рассудительностью, добротой, отзывчивостью, принципиальностью, как и его отец. А отец Жакана Абдикарим всегда был добр, честен, принципиален, не любил хапуг, злыхыхателей, подхалимов, а добрым людям помогал, защищал их от несправедливости. За то, что говорил правду, оставлял справедливость поплатиться, его репрессировали в тех же памятных тридцатых годах прошлого столетия.

В своем родном краю Жакан Абдикаримұлы встретил свою единственную любовь в жизни Марфугу Сарсекейқызы. Сегодня хоть нет рядом героя-фронтовика, растут внуки, правнуки Мадияр, Альмансур, Медет, Адилет, Ринат, Арайлым, Айханым, Айлин, Дастан, Марлен.

...О многом поведала дочь Қапыза Жақанқызы, заслуженный педагог, ныне почетный пенсионер, рассказывая об отце, для которого понятие Отчизна, Родина были едины.

Память о героях, как и о других победителях Великой Отечественной войны, живет в сердцах народа. Наверное, радость Великой Победы, память не позволит ослепить людей, забыть своих родных, погибших на поле боя, или как сказал известный поэт Бахытжан Канакпьянов:

*И сквозь Вечный огонь
я вижу, как матери жут...
Они в городе каждом,
в каждом районе живут.*

Полковник в отставке Сапарғали ЖАГИПАРОВ,
военный журналист

ХРАНЯ ЗАВЕТЫ ДЕДА-ФРОНТОВИКА

Среди военнослужащих казахстанской армии немало тех, кто, решая связать свою жизнь с военной службой, ориентировался на пример своих собственных героев. Для подполковника Кайрата Мукашева, заместителя начальника Учебного центра боевого применения БПЛА Сил воздушной обороны Казахстана по воспитательной и идеологической работе, таким примером стал его дед-фронтовик Куанай Дуйсенғалиев.

Дина МУХАРИНОВА,
Владимир МАРТЫНЕНКО (фото),
пресс-служба Таразского гарнизона

Детство под звон медалей

В детстве Кайрат Мукашев каждое лето проводил в ауле Мукур Атырауской области, где жил дедушка, отец его мамы. Тому было уже за 70, и он всегда радовался приезду внука. Визиты к деду запомнились маленькому Кайрату звоном медалей. Он с восхищением разглядывал награды деда, спрашивал про их историю, слушал рассказы о подвигах и сражениях, о боевых друзьях. Особенно яркими были воспоминания деда о долгожданной Победе.

Куанай Дуйсенғалиев родился в 1907 году, и на фронт пошел в 34 года, оставив дома жену Бакизу и трех маленьких детей. Он сражался на Курской дуге и на Воронежском направлении, прошел через огонь самых кровопролитных битв. Были ранения, контузии, госпитализации, но всякий раз Куанай возвращался в строй, не допуская даже мысли отстать от своего подразделения.

Много боевых товарищей потерял Куанай Дуйсенғалиев

на полях сражений. Но самому ему посчастливилось дойти до победы живым и здоровым. Этому факту и обязан Кайрат своим появлением на свет. Ведь когда его дед уходил на фронт, его мама Кулсағима еще не родилась. И могла не появиться, если бы жизнь Куаная оборвалась на фронте. Но судьба была милостива, и в послевоенные годы в семье Дуйсенғалиевых появилось еще десять детей, среди них – и мама Кайрата.

После возвращения с фронта Куанай работал зоотехником на племенном овцеводческом заводе «Гурьев», затем учителем начальных классов в школе. Росли ученики, подрастали и свои дети, стали появляться внуки. Всем им Дуйсенғалиев старший дарил свою любовь, уделял внимание, давал наставления. И когда внуки советовались с дедушкой, куда пойти учиться и работать, дед охотно делился советами, оценивая способности каждого.

По стопам деда-фронтовика

Когда дед не стало, Кайрату было всего пять лет, и ему дед не успел посоветовать, кем стать. Но один завет внук запомнил четко: «Будь сильным и смелым! И всегда защищай маму, семью и Родину!». Следуя этому завету, Кайрат выбрал военную профессию. После окончания школы в 1994 году он поступил в Актобинское высшее летное училище гражданской

авиации – ныне Военный институт Сил воздушной обороны.

Его первым местом службы стала войсковая часть 14157 в Таразе – тогда это был вертолетный полк. Сейчас это Учебный центр по подготовке специалистов БПЛА и боевому применению беспилотных авиационных систем Сил воздушной обороны Казахстана.

Военная судьба распорядилась так, что завершает он службу в той же самой части в Таразе, где начинал молодым лейтенантом. Теперь здесь летают не вертолеты, а беспилотные авиационные системы. Но предназначение и суть воинской

части остаются прежними – защита Родины.

Завершая службу, но не традицию

За годы службы Кайрат Мукашев сменил немало должностей и гарнизонов. Служба, преданность долгу, ответственность за подчиненных – все это он воспринимал не просто как работу, а как продолжение семейной традиции. В этом году он готовится к выходу на заслуженный отдых.

Путь Кайрата Мукашева в армии начался с детской мечты, а главным примером для него всегда был и остается дед – ветеран Великой Отечественной войны Куанай Дуйсенғалиев. Даже спустя десятилетия офицер не забывал, кому обязан своим выбором. Его история – это не просто рассказ об офицере, а пример преемственности поколений.

– Для всех нас, детей и внуков, Куанай Дуйсенғалиев был не просто главой семьи, а настоящим героем, – говорит Кайрат Мукашев. – Я старался служить так, чтобы дед мог бы мной гордиться. Он не успел увидеть меня курсантом военного училища, не узнал, что я стал офицером, но своим примером и своими рассказами о войне он определил мою профессию.

И так же, как фронтовик Куанай рассказывал внуку о своей боевой молодости, подполковник Мукашев будет делиться воспоминаниями о своей военной службе уже со своими внуками. Так через поколения и передаются заветы дедов.

Связь поколений

Разглядывая в детстве дедовские медали, пятилетний Кайрат Мукашев еще не знал, хоть и мечтал, что годы спустя на его мундире будут также звенеть медали. Пусть не боевые, но все – за безупречную службу. Звон дедовских орденов навсегда остался в памяти внука-офицера, как символ мужества и долга.

Из 30 внуков Куаная Дуйсенғалиева именно Кайрат выбрал армейскую стезю. Его двоюродные братья и дяди тоже носили погоны, но служили в милиции, позднее – в полиции. Кайрат же, однажды избрав свой путь, остался верен ему, как когда-то его дед воинскому долгу на войне.

Наследники Победы – так называют не только потомков фронтовиков, но и тех, кто продолжает нести название защитника Отечества. Отслужив в армии больше 30 лет, подполковник Кайрат Мукашев по-прежнему считает своим главным примером деда, чьи рассказы о войне вдохновляли его, формировали мечту. И в этом – связь поколений, память о подвиге и верность долгу.

ҰЛЫ ЖЕҢІСКЕ – 80 ЖЫЛ

4

МЕНИҢ АТАМ – МАЙДАНГЕР

ЕРЛІГІН ЕСКЕ АЛАР ҰРПАҒЫ БАР

«Шығыс» өңірлік қолбасшылығына қарасты Абай гарнизоны 30217 әскери бөлімінің барлау-шабуылдау батальоны командирінің тәрбие және идеологиялық жұмыстары жөніндегі орынбасары майор Бақытжан Әбдіраманұлы Қызылорда қаласындағы өзі оқыған №173 орта мектепте болып, Кеңес Одағының Батыры Әлия Молдағұлованың туғанына 100 жыл толуына орай өткізілген Ерлік сабағына қатысты.

Атасының екі бірдей соғыстың куәгері болғанын майор Бақытжан Әбдіраманұлы мақтанышпен әңгімелейді. Мектеп оқушыларын туып-өскен ел мен жерді сүйіп, Отанымыздың нағыз патриоты болуға шақырды. Әскери қызметке деген қызығушылығын арттырды. Қазақстан Қарулы Күштеріндегі мерзімді әскери қызметтің артықшылықтары мен мүмкіндіктері туралы да ақпарат берді. Мектеп түлегіне Ерлік сабағы үшін алғашқы әскери және технологиялық дайындық пәнінің оқытушы-ұйымдастырушысы Асхат Дәужанов алғысын білдірді.

Осындайда Кеңес Одағының Батыры, Халық қаһарманы, даңқты қолбасшы, қазақтың көрнекті жазушысы Бауыржан Момышұлының «Адамдар бір-біріне өзара қарыздарлығын арқашанда ойлай жүрулері керек. Әсіресе Отан соғысы ардагерлерінің еңбегін ерекше бағалай білуі қажет. Ер өледі, ел қалады. Есімі ел жүрегінде сақталған ер ғана бақытты» деген асыл сөзі ойға оралады. Артында еске алар ұрпағы барда батырларымыздың шырағы ешқашан сөнбейді.

Офицердің атасы Абдыгазы Жұмадилұлы Айдыханов 1940 жылы Қырғыз ССР-ы Созақ ауданынан 20 жасында Қызыл армияның құрамында Қиыр Шығысқа аттанған. Кеңес Одағының Батыры генерал-майор Лев Михайлович Доватор қолбасшылық еткен кавалериялық корпусың құрамында 1941 жылдың қараша айында Москва қаласын қорғап қалу қорғанысына жіберілді. Кескілескен шайқаста қазақ жауынгері ауыр жараланды. Тек 1944 жылы қайта сапқа қосылды. Кеңестік қолбасшылықтың бұйрығымен 1944 жылдан бастап Қиыр Шығыстағы майданда болды. Квантун армиясының құл-талқанын шығарған кеңес әскері

Қытайдың солтүстік-шығыс провинциясын, Солтүстік Кореяны, Оңтүстік Сахалинді және Куриль аралын азат етті. КСРО-ның қиыршығыстық шекарасының қауіпсіздігін бекіткені де тарихтан мәлім. Қиыр Шығыс майданында жапон милитаристеріне қарсы жүргізілген соғыстан Абдыгазы Жұмадилұлы Айдыханов 1946 жылы оралды. Елге келген соң әскерилендірілген өрт күзетінде қызмет етті. 1972 жылы бар болғаны 52 жасында дүние салды.

ЖЕҢІС ЖОЛЫН ЖАЛҒАСТЫРУШЫ

Ел басына күн туғанда Отан үшін от кешкен батыр аталарының жолын қуып, ерлік істерін бейбіт заманда сабақтаушы әскери қызметшілер өте көп. Солардың бірі – «Шығыс» өңірлік әскерлері қолбасшысының басқарма штабы жедел басқармасының офицері майор Қуандық Қуатбекұлы Кенжеғұлов.

Оның атасы Камалыча Абдрахманов екінші дүниежүзілік соғыста сержант шенінде бөлімше командирі лауазымын атқарды. Неміс басқыншыларына қарсы қанқұйлы соғыста жаяу әскер сапында Берлинге дейін барды. Өмірінің соңғы жылдары Шығыс Қазақстан облысының Ұлан ауданындағы Новая Канайка селосында өтті.

Қуандық Кенжеғұлов Қостанай облысының Арқалық қаласында туған. 2006-2008 жылдары Қарағанды қаласындағы Талғат Бигелдинов атындағы республикалық әскери мектеп-интернатта тәрбиеленді. Одан әрі ҚР ҚК Құрлық әскерлерінің әскери институтында оқыды. Әскери оқу орнын үздік бітірді. Бірден әскери қызметке кірісіп кетті. 2013-2016 жылдары әскери мамандықтарға қатысты «Армия ойындары» халықаралық жарысы шеңберіндегі «Танк биатлоны» сайысына іріктелген ҚР ҚК Құрлық әскерінің үздік танк экипаждарының құрамында болды. Ресей Федерациясының «Алабино» полигонында ұйымдастырылған әлем чемпионатына бірнеше мәрте қатысты. Қатысып қана қоймай, қазақстандық команданың жүлделі орындарды жеңіп алуына зор үлесін қосты. Мысалы, «Танк биатлоны – 2014» жарысында экипаж мүшелері 12 шақырымды 21 минут 20 секундта жүріп өтіп, рекордтық көрсеткіш жасады. Халықаралық деңгейдегі бәсекеде жеңімпаз ретінде Қазақстанның көк байрағын сан мәрте желбіретті. Одан кейін өткен кең көлемдегі көптеген оқу-жаттығуларында да мол тәжірибе жинақтады. Москва қаласындағы Кеңес Одағының Маршалы Г.К.Жуков атындағы әскери оқу ғылыми орталығында да бес ай кәсіби біліктілігін арттырды.

Қаһарман қазақстандықтардың жауынгерлік жолын мәңгілік есте сақтау – қасиетті борыш, – деп есептейді майор Қуандық Кенжеғұлов. Ол екі баласының да үлкен аталарынан үлгі-өнеге алып, жеңістің биік тұғырынан көрінгенін қалайды. Офицер Ұлы Жеңістің 80 жылдығына арнап өзі шығарған жыр шумақтарынан шашу шашты.

Туған жер
Таудай биік талабыммен,
Оқып, білім аламын мен.
Тәуелсіз күн аспанында
Жайқалады далам гүлмен.
Мәңгілік ел, мәңгілік ел!

Жаса! Жайна! Бәу, туған жер!
Бақытты жан баламын мен,
Шырқатып ән сала білген.
Киелі ел, киелі жер
Ардақты ата-баба жүрген.

Мой дедушка
Снова отбой, снова подъем,
Все мы живем, чего-то ждем.
Раз день пройдет, второй начнется
Авось и нам он улыбнется.

Не надо ждать, а надо жить,
Чтоб все что знал нам не забыть.
Чтоб утром рано улыбаться
Чтоб с родными обниматься.

И не жалеть об огорчениях,
И малых дозах невезения.

Судьба дала нам долгий путь
Живи и помни, не забудь!

Спасибо деду за свободу!
За небо чистое, за хлеб, за воду!
И я, дедуля! Иду по твоим стопам
В обиду Родину не дам!
В строю стою, не просто жду,
Военную науку познаю.

Алуа Искакова
Суретті түсірген автор

СӨНБЕЙДІ ӘКЕ, ШЫРАҒЫН!

Есімде қалғаны, әкемнің басқа мереке күндерін қалай атап өткендерін қайдам, соғысқа қатысқан ардагер әкелеріміздің құрметіне арналып, 1985 жылғы 9 мамыр күні Ұлы Отан соғысындағы Жеңіске 40 жыл толу мерейтойы ерекше сезімде атап өтілді. Дәл сол жылы көктем ерте шығып, батыр әкелеріміздің мерекесі күні аудан орталығында киіз үйлер тігіліп, барлық шақырылған соғыс ардагерлеріне зор құрмет көрсетілді. Құттықтау сөздер мен игі тілектер арналып, ардагерлердің орден мен медаль толған кеуделері тағы бір «Ұлы Отан соғысындағы Жеңіске – 40 жыл» медалімен толықты.

Әкем Алшымбек Кенжебеков 1914 жылы туған. Ұлы Отан

Әрине, ел басына күн туған шақта шықтарына қаруын асынып, Ұлы Отан соғысының майдан даласында гитлерлік неміс басқыншыларына қарсы шайқастарға қатысқан әкелер жайлы естелік ешқашан да ұмытылмасы анық. Өз басым, сұрапыл соғысқа қатысқан майдангер әкенің ұлы болып туғанымға қуаныштымын рас. Жыл сайын 9 мамыр – Жеңіс күнін атап өту жақын қалды дегенді естісем болды, көңілімде майдан даласындағы соғысқа қатысқан батыл да қайсар жүректі әкемнің қуанышты мерекесі күні келе жатыр деген сезім жасайлай бастайтыны жасырын емес.

соғысы басталмас бұрын, Кеңестер Одағының Қызыл Армия қатарына алынып сап түзейді. Алғашқы әскери өмірін 1940 жылдың қазан айында қатардағы жауынгер А.Кенжебеков Қиыр шығыс майданы бағытындағы 51-ші Әуе базасына қарасты 2227-ші Әуе полкінде рота командирінің саяси жетекшісінің орынбасары қызметінен бастаған. Оңтүстік Батыс майданы бағытындағы №846 атқыштар полкінің құрамында взвод

командирі лауазымына дейін көтеріледі. Оңтүстік майдан бағыты бойынша түрлі ұрыстарға қатысқан 35-ші Қызыл Тулы Гвардиялық дивизия сапында да взвод командирі лауазымдық қызметін атқарады. Әкем Алшымбек Кенжебековке тиесілі әскери құжатында көрсетілгеніндей, Уральск әскери округіне қарасты 15-ші танкілік полк құрамында зенбірек (орудия) командирі болған. Одан әрі әкем Ұлы Отан соғысы Жеңіспен аяқталып, еліне қайтқан күніне дейін № 14725 атқыштар полкіндегі взвод командирі міндетін абыроймен атқарады.

Жаумен соғысудан еш бас тартпаған әкем Алшымбек соғыста бір емес, үш рет жараланған. Алайда, осыншама жарақат алғанына қарамастан, қайтпас қайсар мінезді әкем 1945 жылғы 9 мамырдағы Ұлы Жеңіске қол жеткізген күнге дейін қолындағы қаруын тастамаған, І дәрежелі Ұлы Отан соғысының ордені мен «1941-1945 жылдардағы Ұлы Отан соғысының жылдарындағы фашистік Германияны жеңгені үшін» медалінің иегері атанған әкем Алшымбек Кенжебекова соғыс аяқталған соң, бір жылдан кейін 1946 жылы туған еліне аман-есен оралады.

Бала кезімізде үйдегі барлық мектеп жасөспірімдер бірігіп, соғыстың майдан даласын өз көзімен көріп қайтқан әкемізді қаумалаған күйде соғыс жайында айтып беруін өтініп, таусылмас сұрақтардың астына алатынбыз. Әкемнің бізге соғыстағы есте қалғандарынан айтып бергендерінен есте қалғаны да

баршылық... Сондағы әкемнің: «Өз басым, соғыстың майдан даласында нысанаға алған жауымды көздегенде қалт жібермес мерген болдым. Жауынгер достарым солақай көздеп ататыныма қарап, таң қалатын еді. Аздап жарақат алып қалғаным болмаса...» - деп, бізге ерінбестен еңкейе отырып, аяғындағы жау оғының жүріп өткен жолдарын көрсететін еді. Осыншама ауыртпалықтарға төзе біліп, жаулап алуға ұмтылған дұшпанға қарсы тұра білген ардагер әкелеріміз үшін соғыстағы Ұлы Жеңіске жеткен күннің алатын орны бөлек. Сол майдангер әкелердің арқасында 1418 күнге созылған сұм соғыста қол жеткізген Ұлы Жеңіске биыл 80 жыл толады.

Көзі тірісінде әкем Алшымбек өзінің орден мен медальдарын тағып алып, ауылдағы соғыс ардагерлерімен бірге жүретін еді. Бала кезімде өз басым, отбасымыздағы ер балалардың ішіндегі ең кенжесі болғандығынан болар, әкем орден мен медальдарын жарқыратып салтанатты жиындар мен кездесулерге бет алса, мен де қалыспауға тырысатын едім. Сондағы бар ойым, бой түзеген соғыс ардагерлері қатарынан кеудесі орден мен медальдарға толы өз әкемді басқаларынан биік санайтынмын.

Асқар таудай бола білген, өзінің сөнбес шырағын қалдырған әкем Алшымбек Кенжебеков 1988 жылдың көктемінде, 74 жасқа жеткен шағында қайтыс болды. Бүгінгі күнде әкемнің ғатында қалған ұрпақтары бір қауым ел болып отыр.

Ұлы Отан соғысына нағыз ержүрек жауынгер ретінде қатысқан әкем Алшымбек Кенжебековты бүгінде еске ала отырып, күн өткен сайын қатарлары сиреп бара жатқан соғыс ардагерлерін ардақтау мен оларға құрмет көрсету, жаудан Отанды қорғау көзіндегі жарқын істері мен жанқиярлық ерліктерін ел келешегі жас ұрпаққа ұлағаттау – әрбір азаматтың басты парызы әрі міндеті деп санаймын!

Соғыс тақырыбына арнап көптеген әндерді жарыққа шығарған әнші, сазгер Жақсыгелді Сейілов «Әке туралы ой» әнінде:

«Тағдырдың кеуде тіреп жартасына,
Біз үшін түскен майдан ортасына.
Алаңсыз салып сайран шалқып жүрміз,
Біз бүгін әкелердің арқасында...» - деп ой түйді. Ия, расымен де майдан даласында от кешкен әкелеріміздің арқасында қол жеткен Ұлы Жеңіс кейінгі ұрпаққа тыныштық әкелгені үшін қасиетті.

Айтарым, әкемнің жағып кеткен шырағының мәңгілік сөнбесі анық!

Тілек Кенжебеков
ҚР ҚК ардагері

ҰЛЫ ЖЕҢІСКЕ – 80 ЖЫЛ

5

МЕН АТАММЕН МАКТАНАМЫН!

Уақыт өз дегенін жасайды. Жыл өткен сайын бізге Ұлы Жеңісті сыйлаған ардагерлеріміз бен тыл жұмыстарында аянбай тер төккен жандардың қатары сиреп барады. Сондықтан Ұлы Жеңістің авторлары –майдангерлерімізді сыйлап, құрметтеу, оларға қамқорлық жасау – басты борышымыз.

Отанымызды қорғауға еңбектеген жас та, еңкейген кәрі де аттанды. Осы соғысқа өкемнің әкесі, менің атам да қатысқан. Ең бір тәтті жастық шағын осы сұм соғысқа арнаған жауынгер – атам Нұрхайдарұлы Мәркеш. Атам тірі болғанда, быыл 101 жасқа келер еді...

Атам 10.01.1924 ж. Қарағанды облысы, Нұра ауданы, Жаңа-Құрылыс ауылында дүниеге келген. Алдымен 1941 жылы оның әкесі Мақышұлы Нұрқайдар әскерге шақырылып, сол жылы Харьков түбінде шайқаста қаза табады. [Мұрағаттық мәліметтер бойынша 1943 ж. 14.08, қазіргі Украина мемлекетінің Харьков облысы, Харьков ауданының Рогань станциясында жерленгені жазылған].

Артынша 1942 жылы оның ұлы Мәркеш аттанды. Соғысқа 18 жасар өрімдей жас жігіт шамалы дайындықтан соң қан майданның ортасына түседі. Атам алдымен Смоленск түбіндегі ұрысқа қатысады. Кейін 1-Беларусь және Прибалтика полктарының қатарында болады. Сонымен қоса жапондарға қарсы соғысқа да қатысқан. Өмірінің өлшеулі бір бөлігін, жауқазын жастық шағын оқ пен от астында өткізіп,

тағдырдың жазуымен елге аман-сау оралып, туған жеріне 1947 жылы келген. Соғыстан кейінгі өмірін ауылда шаруашылықпен өткізеді.

Ақыл-кеңестің таусылмас қазынасындай боп үйдің төрінде отыратын тау тұлғалы атам соғыс кезінде алған жарақатының ұлғаюынан 1992 жылы бұл дүниеден мәңгілік сапарға аттанды.

Атам «Қызыл жұлдыз» орденімен, «Ерлігі үшін», «Варшаваны азат еткені үшін», «Германияны алғаны үшін», «Берлинді алғаны үшін», «Жапонияны жеңгені үшін», «Ұлы Отан соғысындағы Жеңіс үшін», «Ерең еңбегі үшін» медальдарымен марапатталған.

Мен атаммен мақтанамын! Қазір біз болашағы жарқын, бағыты айқын тәуелсіз мемлекетте өмір сүріп жатырмыз. Бүгінгі ұрпақ бұл азаттықтың қалай келгенін білгенін қалаймын.

Аға лейтенант Жансая Нұрхайдарова

ЖЕҢІС МЕРЕКЕСІНЕ АРНАЛҒАН ТУРНИР

Ұлы Жеңістің 80 жылдығына арналып Семейдегі білім беру мекемелері арасында шағын футболдан «Былғары доп» турнирі өтті. Оған «Шығыс» өңірлік қолбасшылығы әскери қызметшілерінің балалары да белсене қатысты.

Семейдегі Шоқан Уәлиханов атындағы мамандандырылған «Жас ұлан» ерлер лицей-интернатында ұйымдастырылған жарыста 4 команда бақ сынады. Тартысты ойын бірнеше сағатқа созылды.

«Қолбасшылыққа қарасты әскери бөлімдердегі Ұлы Жеңістің 80 жылдығына арналған іс-шараларда әскери қызметшілердің отбасы мүшелері белсенділік танытып келеді. Мұндай іс-шаралар батыр болмысты, қайсар рухты биік тұлғаларды мәңгілік есте сақтауға үндейді. «Ешкім де, еш уақытта ұмытылмайды» дегендей, сұм соғыста қан төккен ата-бабаларымыздың есімі мен ерлігін ұмытпау керектігін еске салады», - деді «Шығыс» өңірлік қолбасшылығы әскери қызметшілердің отбасы мүшелерімен жұмысты ұйымдастыру

қызметшінің жетекшісі Ақмарал Ахметжанова.

Айта кетейік, шағын футбол 99280 әскери бөлімінің бастамасымен жүзеге асты. Әскери бөлім командирі полковник Мүслим Күзүбаев шешуші матчта жеңіске жеткен командаларды құттықтап, кубок және мақтау грамоталарын табыс етті. Турнирдің қорытындысында жүлделі орынды №3 орта мектептің командасы ұтып алды. Келесісі №49 орта мектепке бұйырып, үздік үштікке «Жас ұлан» ерлер лицейінің құрамасы да ілінді.

Алуа Искакова
Суретті түсірген автор

ДАЛАЛЫҚ ЛАГЕРЬДЕГІ ДАЙЫНДЫҚ

«Астана» өңірлік қолбасшылығына қарасты 31775 әскери бөлімі әскери қызметшілерінің ата-аналары, жұбайлары мен балалары, бауырлары мен әпке-қарындастары елорда шетіндегі далалық лагерьге барды.

Ұлы Отан соғысындағы Жеңістің 80 жылдығына арналған шеруге санаулы ғана күн қалды. Бұл – соңғы жылдардағы ең ауқымды іс-шаралардың бірі. Оған төрт мыңнан астам әскери қызметші қатысады. Парадта ең лайықты, күшті әрі төзімді деген жауынгерлер ғана салтанатты сап түземек. Жеңіс шеруі ұрпақтар сабақтастығының символына айналып отыр. 31775 әскери бөлімі мотоатқыштар батальоны командирінің орынбасары майор Дәулет Қаракесекөвтің зайыбы көздесуден алған әсерін жасыра алмады.

– Жұбайым үшін мұндай тарихи оқиғаға қатысудың маңызды екенін түсінемін. Әскери адамға әрдайым отбасының қолдауы қажет. Біз мұнда сол мақсатпен келіп отырмыз. Жолдың қашықтығы еш кедергі емес, - деді Қарағанды қаласының тұрғыны Айдана Қаракесекова.

Жақындарының далалық лагерьге Қарағандыдан Астанаға келуі жауынгерлер үшін тосынсыз болды. Дәл осындай сәттерде армияның тек әскери форма мен қатаң тәртіптен тұрмайтын сезінесің.

ҰЛЫ ЖЕҢІСКЕ АРНАУ

Ер жігітке батырлық рәс жол ашса,
Жолдас болмас мақтау менен мадақ та.
Қаймықтастан ел мен жер үшін,
Маңғыстаудан келіп қалдық парадқа.

Талай жанды сұм соғыс жалмағасын,
Өткенге көз жіберіп толғанасың.
80 жылдың жүзі болды бұл Жеңіске
Уақыт шіркін, жазғандай тән жарасын.

Айырған талай жанды баласынан.
Алғым келеді сұм соғысты жағасынан.
Көрсеткен ерлік пенен батырлықты,
Жеңіс деп салып өтті алаш ұран.

Тарихпенен астасқан сырдың көбі,
Ақтарылсын мақтанышпен жырдың кені.
Жаудың бетін қайтарғалы дәуір өтіп,
Егеменді ел болдық бұл күндері.

Алдымда тұрсадағы неше міндет,
Ерліктің білгіне жетемін деп.
Әскери теңіз күштерінде қызмет қылып,
Ант беремін елді қорғап өтемін деп.

Кіші сержант Берік Ақназарұлы ЖҰМАПЫ,
25425 әскери бөлімінің камералдық өңдеу учаскесі
камералдық өңдеу постының маманы

МАРАФОН АРДАГЕРЛЕРДІҢ ҚҰРМЕТІНЕ АРНАЛДЫ

Ұлы Отан соғысындағы Жеңістің 80 жылдығына орай, ҚР Қарулы Күштерінің «Астана» өңірлік қолбасшылығына қарасты 31775 әскери бөлімінің 1-ші мотоатқыштар батальоны, 1-ші мотоатқыштар ротасының старшинасы, 3-сыныпты сержант Тимур Ержанов 80 шақырымдық марафонды жүгіріп өтті. Бұл жсарыс қаза тапқан батырлар рухына тағзым ету мен бүгінгі көзі тірі ардагерлерге деген терең құрметтің белгісі болды.

Марафон Бұқар Жырау ауданына қарасты Шешенқара ауылынан басталып, әскери қызметшінің қызмет атқарар бөлімінде аяқталды. Мәреде оны бөлім қызметкерлері, әріптестері және мектеп оқушылары зор қошеметпен қарсы алды. Олар арнайы дәліз жасап, Тимурға құрмет көрсетті.

– Сен нағыз мінез бен рух күшін, төзімділік пен Отанға адалдықты көрсеттің. Сен тек үздік әскери қызметші ғана емес, нағыз азамат, патриот және сарбаздарға үлгі боларлық тұлғасың. Мұндай қызметкердің біздің қатарымызда жүргені – үлкен мақтаныш, - деді 31775 әскери бөлімінің командирі подполковник Марат Бралинов.

Жеті сағат, жиырма бір минут және он бір секундқа созылған марафон барысында Тимур Ержановты әріптестері әр 10 шақырым сайын қасынан табылып, марафоншының серіктестері алмасып, қолдап отырды. Дегенмен, негізгі бөлігін ол жалғыз өзі жүгіріп өтті. Ол тек өз рухының мықтылығына, төзімділігі мен биік мақсатқа деген адалдығына сүйенді.

– Мен бұрыннан бері жүгірумен айналысып келемін, жиі марафондарға қатысамын. Быыл Жеңістің 80 жылдығына орай, 80 шақырым жүгіріп өтуді шештім. Бұл – менің қаза тапқан батырларға тағзым етуім әрі ардагерлерге алғысым. Осындай бастамамды қолдаған әскери бөлімге және ұсынысымды жылы қабылдаған ұжымға үлкен алғыс айтамын, - дейді марафоншы Тимур Ержанов.

Мәреге келген сәтте Тимурдан шаршағандықтың ізі де білінбей, тың қалпында болды. Оның айтуынша, 80 шақырым – ол үшін шектеу емес. Енді ол жақын арада өзінің туған жері Жаңаарқа ауданынан Қарағандыға дейін 200 шақырым қашықтықты жүгіріп өтуді жоспарлап отыр. Марафоншыны қолдауға оның жанұясы да келді. Тимур мен жары Жанар үш баланы тәрбиелеп отыр: Айеру мен Амина есімді қыздары және Рәсул есімді ұлдары бар. Олар әкелеріне мақтанышпен қарап, оны нағыз батыр ретінде қабылдады. 3-сыныпты сержант Тимур Ержановтың бұл марафоны жай ғана спорттық жетістік емес. Бұл патриоттық рухтың, өткенге деген құрметтің және нағыз ерлік пен жігердің жарқын үлгісі болды.

НАЧАЛО АРМЕЙСКОГО ПУТИ

В эти дни на железнодорожном вокзале Тараза встречают новобранцев весеннего призыва. Встречают торжественно: под звуки военного духового оркестра. В Тараз призывники прибывают к своему месту службы – в 5-ю механизированную бригаду имени Бауыржана Момышулы. Представители воинской части сопровождают юношей в пути следования, и на перроне их встречают будущие командиры и наставники из числа офицеров и военнослужащих по контракту.

Дина МУХАРИНОВА,
Владимир МАРТЫНЕНКО (фото),
пресс-служба Таразского гарнизона

Встречать призывников музыкой – давняя армейская традиция. По убеждению военного руководства, военно-патриотический дух должен наполнить сердца молодых солдат с первых минут прибытия к месту службы. Благодаря торжественной встрече у ребят с самого начала должна сформироваться твердая ассоциация: здесь им рады, их ждут. Это помогает юношам поднять боевой дух и немного развеять тревогу перед неизвестностью.

– Торжественная встреча – это не просто традиция, это важный психологический момент. Ребята должны понимать, что здесь они станут частью большой команды защитников Отечества, – заверяет командир 5-й механизированной бригады полковник Жаныбек Куранбеков. – Наша задача – пока-

зать призывникам, что они пришли в надежное место.

Так же торжественно в эти дни встречают молодых солдат во всех воинских частях Регионального командования «Юг». Составы с призывниками прибывают из разных городов Казахстана: из Астаны, Алматы, Костаная, Оскемена и других регионов. Для многих юношей это первый серьезный шаг во взрослую жизнь – им все в новинку, конечно, присутствует и волнение. Но теплый прием и поддержка командиров помогают позитивно настроиться на предстоящую службу.

– Конечно, мы немного волнуемся, – признаются призывники из Астаны Ярослав Киряк и Шохрух Вахидулы. – Но мы настроены оптимистично – службу нужно пройти, это важно. Приятно, что нас так торжественно и с музыкой встречают. Это здорово ободряет, волнение само собой проходит.

Впереди у ребят месяц подготовки перед принятием военной присяги. Сейчас для них все в новинку, но уже скоро армейский быт и боевая учеба станут привычными. А пока они делают первые строевые шаги на пути к настоящей солдатской закалке.

5-я механизированная бригада в этом году примет более 500 срочников. Свой курс молодого бойца до принятия присяги новобранцы пройдут на базе двух воинских частей – в Таразском и Меркенском гарнизонах. Месяц подготовки завершится торжественной клятвой на верность Родине, после чего

солдаты приступят к полноценной службе, доказывая свое звание защитников Отечества. Так начинается армейский путь для сотен казахстанских парней. Год службы – время испытаний, взросления и настоящей мужской дружбы.

ПРОЩАНИЕ СО ЗНАМЕНЕМ

Войсковая часть 31775 Регионального командования «Астана» проводила в запас более 300 военнослужащих срочной службы. Торжественная церемония, полная эмоций, прошла на плацу подразделения.

Фархат КИНЖИТАЕВ,
Алмагуль ДАРМАНКУЛОВА (ФОТО)

Год назад эти парни приехали сюда со всех уголков страны. Кто-то впервые так далеко от дома, кто-то не представлял, что сможет пройти такой путь. За минувшее время они не просто освоили азы военной службы, стрельбу, тактическую подготовку, строевую, физическую выносливость, они стали настоящими боевыми товарищами.

Церемония прощания с боевым знаменем стала кульминацией дня. Звучали слова благодарности, напутствия, поздравления.

Командир части подполковник Марат Бралинов обратился к солдатам с напутственной речью.

- Поздравляю вас, воины! Спасибо за службу, за верность присяге, за то, что не подвели ни себя, ни своих род-

ных, ни свою Родину. Вы прошли важный этап в жизни. Не забывайте армейские уроки, они пригодятся в мирной жизни не меньше, чем в строю, – сказал он.

В ответ военнослужащий срочной службы Ахмет Шамгунов от лица всего выпуска выступил со словами благодарности:

- Спасибо командиру и всему личному составу части! За то, что верили в нас, учили, поддерживали и делились настоящим опытом. Мы уходим в гражданскую жизнь с гордостью, с новым взглядом на мир и настоящим уважением к службе.

Особо отличившиеся в спорте военнослужащие были отмечены нагрудным знаком «Спортшты жауынгер». Эта награда стала заслуженным признанием их усилий, упорства и отличной физической подготовки.

Под гул аплодисментов и звук духового оркестра солдаты, уже бывшие, но навсегда братья по оружию, прошли торжественным маршем по плацу. Теперь их ждут дома, гражданская жизнь и новые цели. А армия всегда будет частью их истории.

СЛАЖЕННОСТЬ И ТОЧНОСТЬ

В учебном центре «Спасск» Регионального командования «Астана» состоялась торжественное построение по случаю выпуска военнослужащих срочной службы.

86 солдат успешно завершили полугодовую подготовку и получили артиллерийские специальности: топогеодезисты, разведчики и вычислители. Впереди у них служба в воинских частях по всей республике.

Учебный центр на протяжении шести месяцев стал для новобранцев настоящей школой мужества и профессионального становления. За это время они прошли насыщенный курс обучения, включающий не только теоретические знания, но и практическую подготовку на полигонах, в условиях, максимально приближенных к боевым.

- Мы не просто учили вас военному делу, мы воспитывали в вас ответственность, выносливость и боевое братство. Поздравляю вас с окончанием подготовительного этапа. Теперь вы специалисты. Вас ждут в воинских частях, покажете там все, чему научились здесь. Не подведите своих командиров, свою часть и главное, самих себя, – отметил в своей речи заместитель командующего войсками Регионального командования «Астана» полковник Гани Асанов.

На торжественном построении солдатам вручили сертификаты об окончании подготовительного курса, отличившиеся бойцы были награждены благодарственными письмами

и почетными грамотами.

Среди награжденных рядовой Ансар Болатов, который с первых дней стал примером для сослуживцев. Он рассказал, что именно учебный центр помог ему переосмыслить многое.

- Эти полгода пролетели очень насыщенно. Каждый день мы узнавали что-то новое, оттачивали навыки, учились работать как единое целое. Особенно интересно было на полевых выходах, именно там понимаешь, насколько важна слаженность и точность в нашей профессии. Горжусь, что теперь я артиллерист. Готов двигаться дальше и применять полученные знания на практике, – поделился рядовой Болатов.

После построения и официальной части солдаты попрощались с командирами и инструкторами, а также с тем местом, которое за полгода стало почти домом.

ВМЕСТЕ НАВСТРЕЧУ ИСПЫТАНИЯМ

25 призывников из Мангистауской области были торжественно отправлены на службу в ряды Вооруженных Сил Республики Казахстан. Молодые ребята будут проходить срочную службу в одной из элитных частей — 38-й десантно-штурмовой бригаде Алматынского гарнизона. Проводы новобранцев прошли на плацу Департамента по делам обороны Мангистауской области в торжественной обстановке.

Среди призывников уроженцы села Кызан Мангистауского района - братья-близнецы Турсынбек и Мыктыбек Бактыгерейулы. С раннего детства они неразлучны, всегда поддерживают друг друга, разделяют общие интересы, увлечения и мечты.

Братья с юных лет занимались дзюдо, посещали спортивную секцию в течение пяти лет, неоднократно становились призерами республиканских и международных соревнований. Их спортивная закалка и командный дух - отличная основа для службы в десантно-штурмовых войсках.

- Нам пришло SMS от 1414 - повестка из военкомата. Мы даже не раздумывали: сразу пошли, собрали документы и прошли медкомиссию. Мы сами хотели пойти в армию, ведь мечтали носить голубые береты и прыгать с парашютом. Уверены, что армия даст нам многое, а главное - поможет исполнить нашу давнюю мечту, – поделились братья Бактыгерейулы.

Служить они будут в 38-й десантно-штурмовой бригаде -

подразделением, которое считается резервом Верховного Главнокомандующего и способно выполнять боевые задачи как в передовых порядках, так и в тылу противника.

Десантно-штурмовые войска - это гордость казахстанской армии. Быть частью этого рода войск - честь и огромная ответ-

ственность. Служба в десанте требует не только физической подготовки, но и мужества, решительности, высокой дисциплины и боевого братства. Турсынбек и Мыктыбек готовы к этому испытанию и с гордостью идут навстречу своей воинской службе.

ПАТРИОТТЫҚ ТӘРБИЕГЕ АРНАЛҒАН ТАҒЫЛЫМДЫ КЕЗДЕСУ

Қарағанды қаласындағы №16 мектепте өскелең ұрпаққа әскери-патриоттық тәрбие беру мақсатында мазмұнды кездесу өтті. «Айбынды жастар – ел тірегі» тақырыбында өткен шарада С-300 зениттік-зымырандық дивизионы командирінің тәрбие және идеология жсөніндегі орынбасары майор Рамазан Бақтияров мектеп оқушыларымен жүздесіп, ел қорғаны – ертеңгі жас сарбаздар туралы мазмұнды ой бөлісті.

Кездесу барысында майор Рамазан Бақтияров жасөспірімдерге патриоттық рухтың мәнін түсіндіре отырып, Отанға деген сүйіспеншілік пен елге адал қызмет ету ар азаматтың басты борышы екенін атап өтті.

– Бүгінгі жастар – ел ертеңі. Бейбіт күннің бағасын білетін, рухы биік, отансүйгіш жастар – ел болашағының кепілі. Ел тыныштығы – бойында жігері, қайраты мен білімі бар жастардың қолында. Қазір мемлекет тарапынан жастардың әскери борышын өтеуіне толық мүмкіндік жасалған. Әскери

өмір – тек тәртіп пен тәрбие мектебі ғана емес, нағыз азамат болуға бастайтын жол, - деді С-300 зениттік-зымырандық дивизионы командирінің тәрбие және идеология жөніндегі орынбасары Рамазан Бақтияров.

Кездесуге «Аналар жүрегі» қоғамдық бірлестігінің Қарағанды облысы бойынша өкілі, патриоттық тәрбие саласының белсендісі Зағира Әубәкірова да арнайы қатысты. Ол мектеп оқушыларына әскери өмірдің қыр-сырын таныстырып, сарбаздар күнделікті қандай тәртіппен өмір сүретінін, Отан алдындағы қызметтің маңыздылығын түсіндірді.

– Шекарасы берік елдің іргесі де бүтін. Біз жас ұрпақты елін, жерін сүйетін, ұлттық рухы жоғары азамат етіп тәрбиелеуге тиіспіз. Мұндай кездесулер – оқушыларға рухани серпін береді, армияға, Отан алдындағы парызаға деген көзқарасын қалыптастырады, - дейді «Аналар жүрегі» қоғамдық бірлестігінің Қарағанды облысы бойынша өкілі Зағира Әубәкірова.

Кездесу соңында оқушылар өздерін қызықтырған сұрақтарын қойып, әскери өмір, сарбаздық күн тәртібі, қызметтің ерекшеліктері туралы тың мәліметтер алды. Майор Бақтияров жас буынға ізгі тілегін арнап, білім мен тәртіп, адалдық пен жауапкершілік әрбір азаматтың бойында болуы керек қасиет екенін еске салды. Осындай тағылымды кездесулер арқылы оқушылар тек әскери мамандықтар жайлы мағлұмат алып қана қоймай, елге, жерге деген сүйіспеншілік, патриоттық сезім сынды құндылықтарды бойына сіңіріп, болашаққа нық қадам жасайды.

«АЙБЫН-2025» – ЖАС ПАТРИОТТАРДЫ РУХТАНДЫРАТЫН ҰШКЫН

Биыл Ұлы Жеңістің 80 жылдығына әрі Совет Одағының батыры Әлия Молдағұлованың 100 жыл толуына орай, Шымкент қаласы білім басқармасының әдістемелік орталығының ұйымдастыруымен №1 оқушылар сарайында «АЙБЫН-2025» ХІ Халықаралық әскери-патриоттық жастар жиынының Шымкент қалалық іріктеу кезеңінің салтанатты ашылу рәсімі өтті.

Іс-шараға Шымкент қаласы білім басқармасының әдістемелік орталығы директоры Ш.Айтбаева, Шымкент қаласы қорғаныс істері жөніндегі департаментінің бастығы полковник А.Шегебаев, 6606 бөлім командирінің орынбасары полковник Б.Шораев және қоғамдық бірлестіктер төрағалары қатысты. Жиынның салтанатты ашылуында Шымкент қаласы білім басқармасының әдістемелік орталығы директоры Ш.Айтбаева сөз сөйлеп, барлық қатысушыларға сәттілік тіледі. Әрі қарай Шымкент қаласы қорғаныс істері жөніндегі департаментінің бастығы полковник А.Шегебаев, 6606 бөлім командирінің орынбасары полковник Б.Шораев мырзалар сөз алып, «АЙБЫН-2025» республикалық әскери-патриоттық жастар жиынына қызу дайындықпен келген қатысушыларға жақсы көрсеткіш көрсететіне сенім білдірді.

Аға толқын өкілдері: «АЙБЫН-2025» республикалық әскери-патриоттық жастар жиыны – мотивацияның, позитивтің, ұмытылмас эмоциялардың, жаңа достардың мекені», - деп барлық қатысушыларға ізгі тілектерін білдірді.

Салтанатты іс-шара Шымкент қаласының № 68 мектеп оқушыларының «Жас бүркіт» әскери-патриоттық сыныбын құрып, салтанатты ант қабылдап, куәлік тапсыруымен және жобаларды жүзеге асыру мақсатында меморандумдарға қол қойып, қатысушылармен суретке түсіп, конференц залында жалғасын тапты. Аталған іріктеу кезеңіне әскери колледж командасының жетекшілері майор Қаратаев Тағат Жиенқұлұлы пен 2-сыныпты сержант Үйсінбаев Дәрхан Ибадлдаұлы қатысты.

Егемендік алғаннан бергі аралықта айбынды елдің әскери әлеуеті артып, әскери мамандарды даярлау бағытындағы жұмысы өз деңгейінде жүргізіліп келеді. «АЙБЫН-2025» Халықаралық әскери-патриоттық жастар жиынының мақсаты, – Қазақстан Қарулы Күштерге деген патриоттық және мақтаншыл сезімін қалыптастыру, әскери қызметті ардагерлер ерлігін, игі істерін насихаттау және сол арқылы жас ұрпақты ізгілікке, адамгершілікке, отаншылдыққа, ұлтжандылыққа тәрбиелеу, Отанын қорғауға деген отансүйгіштік сезімдерін ояту болып табылады.

Қазақстан Республикасының Президенті Қасым-Жомарт Кемелұлы Тоқаев: «Тәуелсіздігімізді нығайтып, елімізді одан әрі еркендету – қазіргі ұрпақтың қасиетті борышы» деп жастарға үміт артатынын және мемлекетіміздің келешегі айбарлы жастардың қолында екендігін айтты. Осындай еліміздің ұлдарын жігерлі де қайсар болуына бағыттаушы «АЙБЫН-2025» республикалық әскери-патриоттық жастар жиынының тигізер үлесі зор.

Еліміздің көк туын биікке асқақтататын «АЙБЫН-2025» Халықаралық әскери-патриоттық жастар жиынына Әскери пәндер циклының сержант оқытушысы (денешынықтыру бойынша) 2-сыныпты сержант Үйсінбаев Дәрхан Ибадлдаұлымен аттанған, ҚР ҚМ Сабыр Рахымов атындағы әскери колледж ұландары ең үздіктердің ішінен өздерінің мықтылығын үлкен дәрежеде көрсетіп келеді. Атап айтсақ, «АЙБЫН-2025» жастар жиынында барлық қатысушыларының арасында «АЙБЫН ЖҮЛДЫЗЫ» шығармашылық байқау нәтижесінде әскери колледж ұландары командасы, колледждің «Намыс найзагері» атты әнұранын патриоттық рухта орындап, жүлделі I орынды иеленді. Одан басқа «SMART SARBAZ» байқауында белтемірге тартылудан, әскериленген

Айкен Оспанқұлова, Сабыр Рахымов атындағы Әскери колледж қызметкері

КАЗАК ХАЛКЫНЫҢ ЖАУЫНГЕРЛІК КАСИЕТІ

Жауынгерлік қасиеттің ұлттық құндылық ретінде рөлі зор. Бірінішіден, осы қасиеттің арқасында ата-бабаларымыз елімізді қорғап қалды, екіншіден, ұрпақтарына, яғни, бізге асты мен үсті байлыққа толы кең байтақ жерді қалдырып кетті.

Қазақ халқының жауынгерлік қасиеті өте жоғары болған. Мұны мен былайша дәлелдеп көрейін: көптеген елдерде халқының 40-тан, 50-ден, тіпті кейбірінде 100-ден бірі ғана жауынгер болса, ал біздің елдегі халықтың 4-тен бірі жауын-

гер болған. Менің ойымша, жауынгерліктің ең үлкен дәйегі де, дәлелі де осы болса керек. Енді деректі кестеге көзек берейін.

Мемлекет	Билеушісі	Халқының саны	Әскерінің саны	Халыққа шаққандағы әскер пайызы
Қазақ хандығы	Қасым хан	1.200 мың	300 мың	25
Осман империясы	Сұлтан Явүз	15 млн	300 мың	2
Орыс патшалығы	Василий III	5 млн	100 мың	2
Испания	Хуана I	10 млн	100 мың	1
Франция	Франциск I	15 млн	100 мың	0.75
Венгрия	Янош	4 млн	40 мың	1
Иран	Исмаил I	4 млн	100 мың	2.5
Виджаянагар	Криш Дева Раий	25 млн	500 мың	2
Мин империясы	Чжу Хоучжао	125 млн	1.200 мың	0.96

Сөз соңында айтарым, бізге осыншама байтақ даланы бабаларымыздың жауынгерлік қасиетінің арқасында қалдырған. Соның қадір-қасиетін қашанда білгеніміз абзал.

Серікұл ШЫМЫРОВ, Түркістан облысы, Мақтаарал ауданы, А.Тұяқбаев атындағы мектептің тарих пәні мұғалімі

«БАЛДӘУРЕН» ОҚУ-САУЫҚТЫРУ ОРТАЛЫҒЫНА БАЛАЛАР КЕЛДІ

Ақтөбе гарнизонында орналасқан әскери бөлімдер мен мекемелердің әскери қызметшілерінің он үш баласы Түркістан облысына келді, олар бірнеше апта бойы «Балдәурен» республикалық оқу-сауықтыру орталығында болады.

Балалардың сапары Қазақстан Республикасы Қорғаныс министрлігінің әлеуметтік бастамалары аясында ұйымдастырылып, әскери қызметшілердің отбасыларына қолдау көрсету және өскелең ұрпақты патриоттық рухта тәрбиелеуге бағытталған. «Балдәурен» орталығы дәстүрлі түрде 11 жастан 15 жасқа дейінгі шығармашылық және спорттық байқаулардың жеңімпаздарын, оқу озаттарын, сондай-ақ көп балалы, толық емес отбасылар мен шалғай гарнизондарда қызмет ететін әскери қызметшілердің балаларын қабылдайды.

Балаларды лагерьге алып келген, аға лейтенант Назым Қожахметованың айтуынша, орталыққа барар жол балалар үшін бір-бірімен танысып, достасуға және бірлік атмосфера-сын қалыптастыруға мүмкіндік болды.

– Балалар бір-бірімен жақынырақ танысып үлгерді, олардың арасында нағыз достық қарым-қатынас орнады. «Балдәурен» орталығының басшылығына әскери қызметшілердің балаларына көрсеткен қамқорлығы үшін, сондай-ақ біздің балаларымызға осындай құнды әсер қалдыруға мүмкіндік берген Қорғаныс министрлігіне алғысым шексіз, - деді ол.

«Балдәурен» орталығы денсаулық сақтау мен білім

беру қызметін сәтті үйлестіреді. Мұнда сабақ уақытында тәжірибелі мұғалімдермен мектеп бағдарламасына сәйкес сабақтар ұйымдастырылады, ал демалыс кезінде белсенді демалу бағдарламалары жүзеге асырылады, оның ішінде әскери-патриоттық іс-шаралар, әскери бөлімдерге экскурсиялар, тақырыптық ойындар мен шығармашылық байқаулар өткізіледі.

Мұндай іс-шаралар балалардың физикалық денсаулығын нығайтуға ғана емес, азаматтық жауапкершілік сезімін, отансүйгіштік пен ұжымдық рухты дамытуға ықпал етеді. Әскери қызметшілердің балалары үшін бұл – мемлекеттің қолдауын сезінудің, сондай-ақ ата-анасының қызмет етуінің маңыздылығын сезінудің бірегей мүмкіндігі.

Балаларды алдағы уақытта пайдалы білім мен тәжірибе, жаңа достар мен ұмытылмас әсерлер күтіп тұр. Ең бастысы, олардың әрқайсысы өз үйіне білім мен эмоциялардың бағайын ғана емес, сонымен бірге отбасына, армияға және өз еліне деген мақтаншыл сезімін ала алады.

Шымкент гарнизонының баспасөз қызметі

БЛАГОРОДНОЕ ПРИЗВАНИЕ

Эти офицеры не садятся за рычаги бронемашин, не идут с оружием в атаку, однако в любой армии мира они считаются наиболее важными и уважаемыми личностями. Военный врач - это уникальное призвание, особый склад характера и ума. Основная задача специалистов в белых халатах - обеспечить успешную и эффективную жизнедеятельность подразделения и сделать так, чтобы солдаты и командиры были здоровы, полностью посвятив себя службе.

Фархат КИНЖИТАЕВ

Полковник медицинской службы Эрлик Балькебаев - интеллигент до мозга костей. В настоящее время наш собеседник работает хирургом в военно-врачебной комиссии Департамента по делам обороны Восточно-Казахстанской области (также имеет специализации невропатолога и офтальмолога). За его плечами - служба в различных подразделениях Среднеазиатского военного округа СССР, Группы советских войск в Германии, Афганистане.

- Я родился в поселке Баканас Балхашского района Алма-Атинской области. С детства хотел стать врачом. После школы поступил в Алма-Атинский медицинский институт, а впоследствии перевелся на Томский военно-медицинский факультет. Почему я так поступил? Наверное, на меня сильно повлиял пример моего отца, он был участником Великой Отечественной войны, награжден орденом Красной Звезды. А также родного дяди, который был офицером военно-морского флота, капитаном 1-го ранга, и рассказывал о своей службе. Тогда я понял, что тоже хочу носить погоны. И это было не проявление юношеской романтики, а осознанный выбор, - говорит Эрлик Жумашев.

По его словам, помимо медицинских знаний, военным медикам требуется военная выучка, знание военного дела. Профессия врача очень сложна сама по себе, а когда врач военный, то это вдвойне сложнее. Военные врачи ежедневно проходят военные смотр, построения, марши, по-рядок был как у любого военнослужащего - подъем, отбой, физическая подготовка, стрельбы, все как положено! Чтобы стать хорошим военным врачом нужно, прежде всего, иметь самодисциплину, хороший доктор всегда дисциплинирован. Смелость, мужество, навыки отличного офицера и защитника

Родины - это те качества, которые необходимы военному врачу.

В 1970 году, после окончания вуза, ему было присвоено первое звание - лейтенант медицинской службы. Был направлен командиром приемно-сортировочного взвода в военный госпиталь в Талды-Кургане, с 1973 по 1978 годы проходил службу в составе Группы советских войск в Германии, где дошел по карьерной лестнице до командира медицинской роты. С августа 1978 года был переведен в воинский гарнизон в Сарыозеке, где был назначен старшим ординатором хирургического отделения. В декабре 1979 года направлен в Афганистан...

- В тот период развернуты части Среднеазиатского военного округа уси-

ливались специалистами всех профилей. Соответственно, медиками тоже. Я лично принимал участие в развертывании полевого госпиталя близ пограничной заставы «Ишкарим». Занимался сортировкой, стабилизацией и транспортировкой раненых бойцов, которые пострадали во время штурма Файзабада. Крови, конечно, пришлось насмотреться, но нас к этому и готовили. Все понимали важность поставленной задачи, каждый спасенный солдат - это гордость для врача. Мне очень пригодился организационный опыт, который я получил в Германии, а после Афганистана приобрел и опыт работы в горных условиях. За службу в рядах ограниченного контингента советских войск в ДРА был награжден медалью «За боевые заслуги», - рассказывает Эрлик Жумашев.

После была служба в военных госпиталях Семипалатинска, с 1984 по 1989 годы возглавлял госпиталь в п.г.т. Чаган Семипалатинской (ныне Абайской) области. Здесь находился военный городок при аэродроме, на котором базировались два полка дальней авиации стратегического назначения. Затем Эрлик Жумашев, будучи уже в звании полковника медицинской службы, занимал различные должности в штабе гражданской обороны Восточно-Казахстанской области. А после увольнения в запас продолжил заниматься любимым делом. Врач-хирург высшей категории, отличник здравоохранения СССР работает с призывной молодежью в составе военно-врачебной комиссии Департамента по делам обороны ВКО.

- Часто замечаю, что среди молодых парней все больше патриотов и желающих неразрывно связать свою жизнь именно с армией. Когда я беседую с ребятами, я обязательно спрашиваю, нет ли среди них тех, кто хочет стать офицером, если такие находятся, даю рекомендации по поступлению в высшие военные учебные заведения. В целом, молодежь у нас очень осознанная и прогрессивная, есть парни с хорошим багажом знаний, которые можно приумножить в армии, и в воинских частях их многому обучают. Чаще всего такие ребята продолжают службу, - отмечает наш собеседник.

На вопрос, что он мог бы пожелать молодым коллегам, которые только вступили в армейские ряды, Эрлик Балькебаев ответил врачебной присказкой: «Главное в работе медика - это практический опыт. У нас говорили: надо набить руку, чтобы не набили морду. Когда я был молодым специалистом, то хватался за любую работу, старался брать как можно больше операций. Теоретические знания - это очень важно и нужно, нужно постоянно стремиться к самообразованию, но только непосредственный практический багаж сделает тебя настоящим врачом, которого будут уважать».

НА СЛУЖБЕ ВОЕННОЙ МЕДИЦИНЫ

13 апреля 2025 года войсковая часть 64192 Қонаевского гарнизона отметила юбилей – 55-ю годовщину своего образования.

Данное воинское подразделение снабжает военно-медицинские части и учреждения, а также войсковые части ВС РК лекарственными средствами, изделиями медицинского назначения, аппаратами и медицинской техникой, осуществляет хранение и учет медицинского имущества. Осуществляет обслуживание, ремонт и разбраковку медицинской техники и аппаратуры. Оказывает военным медикам консультативную помощь в вопросах учета, применения и хранения медицинского имущества.

В канун этой знаменательной даты в Доме культуры акимата города Қонаева состоялось торжественное собрание, организованное командованием и личным составом данной войсковой части.

Гостями мероприятия стали командиры части прошлых лет, ее ветераны и пенсионеры, бывшие начальники Главного Военно-медицинского управления ВС РК и главные провизоры, руководство ОО «Ветераны военной медицины». Также были приглашены командование Военного клинического госпиталя МО РК г. Алматы, командиры войсковых частей Қонаевского гарнизона, руководство областного филиала ОО «Ветераны ВС РК» по Алматинской области и представители профсоюзных организаций.

После доклада начальника штаба командиру части о готовности к проведению мероприятия и исполнения Государственного Гимна РК перед собравшимися выступил командир части полковник медицинской службы Абенев О. Ж. Он тепло поприветствовал собравшихся и рассказал, что войсковая часть 64192 сформирована 13 апреля 1970 года в поселке Илийском (ныне г. Қонаев) Алма-Атинской области Казахской ССР. Основой формирования войсковой части 64192 (окружного медицинского склада) явился личный состав тыловых частей и

учреждений Среднеазиатского военного округа и медицинской службы.

В последующие годы в войсковой части 64192 проводились организационно-штатные мероприятия, а с 1992 года - это Центральный медицинский склад.

В целях обучения и подготовки санинструкторов для воинских частей ВС РК на базе войсковой части 64192 была создана учебно-медицинская рота. Специалистами-преподавателями данного подразделения за период с 1993 по 2002 годы (до организационно-штатных мероприятий) из числа военнослужащих срочной службы был подготовлен младший персонал для войсковой медицины казахстанской армии.

В декабре 2014 года Центральный медицинский склад был реорганизован в Базу хранения медицинского имущества и техники.

В 2024 году, согласно Директиве министра обороны РК, созданы ее филиалы «Запад», «Астана», «Восток».

Необходимо отметить поистине неоценимый вклад в становление Центрального медицинского склада и военно-медицинского обеспечения казахстанской армии в целом ныне покойного генерал-майора Нурмагамбетова Талгата Сагадатовича, который в то далекое, трудное для нашего молодого суверенного государства время, первым возглавил военную медицину Казахстана.

Непосредственное руководство мероприятиями по снабжению складом медицинским имуществом и техникой осуществлялось главными провизорами ГВМУ ВС РК полковниками медицинской службы Дубининым С. Н., Картековым М. К., Тютюевым А. Е., Разбаевым Т. С., Сакимбаевым Д. А. и другими. Почти все они в разное время проходили в войсковой части 64192

воинскую службу на различных должностях.

Каждый командир части внес достойную лепту в ее процветание, благоустройство, наращивание материально-технической базы, военно-медицинское снабжение войсковых частей бывшего СССР, а затем армии независимого Казахстана. По праву военно-медицинское снабжение может гордиться их именами – это майор медицинской службы Джаббаров Х. Ш., подполковник медицинской службы Панченко В. Г., майор медицинской службы Нестеров А. Ф., майор медицинской службы Брусило Н. М., полковник медицинской службы Шредер В. В., полковник медицинской службы Картеков М. К., полковник медицинской службы Ахметов А. Х., подполковник медицинской службы Мынбаев Б. Б., полковник Каликов М. А., полковник медицинской службы Рысбаев Т. С., полковник медицинской службы Шукурғалиев Н. Б.

С поздравительным словом перед собравшимися выступили командиры части прошлых лет: полковники медицинской службы в отставке Картеков М. К. и Каликов М. А., полковник медицинской службы запаса Рысбаев Т. С., полковник меди-

цинской службы Шукурғалиев Н. Б., подполковник медицинской службы Мынбаев Б. Б. Они рассказали об ее истории, интересных фактах в период службы, затронули тему преемственности поколений. Все выразили общее мнение, что гордое звание военно-медицинского снабжения передано в надежные руки.

Далее прошло награждение личного состава и ветеранов юбилейными памятными медалями «55 лет войсковой части 64192», грамотами командования части и памятными сувенирами.

Были показаны видеопоздравления с юбилеем части от имени ветеранов части - капитана 2-го ранга медицинской службы в отставке Волженина Е. Н. (г. Калининград, РФ), капитана медицинской службы в отставке Локтионов В. П. (г. Северный Рейн-Вестфалия, Германия), старшего прапорщика в отставке Кулаева А. В. (Республика Алтай, РФ).

Подполковник медицинской службы запаса
Станислав ФЕДОРОВ, ветеран ВС РК

СОХРАНЯЯ ТРАДИЦИИ, ПРИУМНОЖАЯ ДОСТИЖЕНИЯ

В Доме армии г. Алматы состоялось торжественное мероприятие, посвященное образованию региональной районной эксплуатационной части.

Со знаменательной датой присутствующих поздравил командир части подполковник Нариман Нуркенов. Он отметил неоценимую роль личного состава, ветеранов и руководителей, стоявших у истоков формирования подразделения.

- Вы заложили основы для успешной деятельности РЭЧ, играющей важную роль в обеспечении боеготовности воинских подразделений. Мы гордимся нашей историей и продолжим развиваться, сохраняя традиции и приумножая достиже-

ния, - подчеркнул он.

Обратившись к историческим истокам образования части, ее руководитель отметил, что она была создана 1 марта 1940

года. Пройдя через многие преобразования, сегодня службы РЭЧ занимаются содержанием и развитием инфраструктуры воинских частей и учреждений Вооруженных Сил в пределах своего регионального гарнизона. Специалисты части обеспечивают эксплуатацию зданий и сооружений, проводят текущие и капитальные ремонты, ведут учет казарменно-жилищного фонда.

Благодаря усилиям личного состава, осуществляется строительство военных объектов и жилья для военнослужащих и их семей, на качественном уровне оказываются коммунальные услуги.

На сегодняшний день в одной из крупнейших РЭЧ Министрства обороны на балансе состоит более 60 военных городков, 940 зданий и сооружений. На ее довольствии находятся 45 воинских частей и учреждений Алматинского регионального гарнизона.

В ходе торжественной встречи отличившимся военнослужащим были вручены памятные медали. Завершилось мероприятие праздничным концертом, подготовленным творческим коллективом алматинского филиала Национального военно-патриотического центра и военнослужащими части.

SARBBAZ

ҚР Қорғаныс министрлігінің тапсырысы бойынша шығады

Меншік иесі: «ГИС Әскери Медиа» ЖШС

Шығарушы редакторлар
Тимур АУБАКИРОВ
Ерлібай ҚАДЫРБАЙ

Тілшілер:

Рима ӘБЕУОВА

Нариман ДЮСЕНОВ

Марат ЖҮНИС-БЕК

«Шығыс» ӨңК аймақтық тілші

Алуа ИСКАКОВА

«Астана» ӨңК аймақтық тілші

Фархат КИНЖИТАЕВ

Дизайнер

Адил ШЕРИМБЕТОВ

Корректорлар

Сымбат НҰРХАЙДАРОВА

Наталья ВАРНАВСКАЯ

Газет «Сарбаз» деген атаумен 2007 жылдың 2-тамызынан бастап шығады. ҚР Инвестициялар және даму министрлігінде 2015 жылдың 30-сәуірінде тіркелген, куәлігі №5340-Г. Авторлардың пікірі редакцияның көзқарасымен әрқайсысы келе бермейді. Қолжазба мен фотосурет рецензияланбайды және кері қайтарылмайды. Редакция автор материалын мазмұнын сақтай отырып өңдеуге, қысқартуға құқылы. Газет жұма күні шығады. Бағасы келісімді.

Редакцияның мекенжайы: ҚР, 010000, «ГИС Әскери Медиа» ЖШС Астана қаласы, Домалак ана көшесі, 11/1 Телефон: 8 (7172) 57-14-11 (1024) Газет «Алматы-Болашақ» баспаханасында басылып шығады. Алматы қаласы, С. Мұқанов көшесі, 223-Б Көлемі 3 б. т. Офсеттік басылым. Индекс 604204 Таралымы 1742 дана Тапсырыс №17